

Chương 12

Sau khi được tin thầy giáo khỏi hẳn, cụ Bang tiếp nên học trò mới có dịp đến thăm.

Ngăn dẫn bọn họ vào chào bằng những câu cố ý bắt chàng phải hiểu và nhận nó là sự thực:

- Hôm nọ em đến thăm thầy thì chẳng may thầy ngủ nên không dám hỏi, lại phải quay về nhà. Trong mấy hôm chỉ được mỗi một lần gặp thầy và hôm ấy thầy lại mệt. Bây giờ thầy khỏi rồi chứ!

- Vâng cảm ơn em và các bạn đã đến thăm tôi.

Và theo sau chàng là một đoàn người gồm đủ bà già, thanh niên, cậu bé, thiếu nữ đến nhao nhao chúc tụng.

“Chiêng sáy”!

Sau một lúc hỏi han và được biết ít lâu nữa thầy giáo lại tiếp tục đi dạy học, họ rất vui mừng.

Họ ra về tất cả, duy chỉ có Ngăn ở lại chơi.

Nàng hỏi:

- Thầy đã thấy trong người khỏe khoản chưa? Bao giờ có tin mừng? Tháng sau hay bao giờ cưới cho em ăn cỗ.

Hàm chẳng biết nói ra sao, chàng lại suy nghĩ nhiều. Cưới xin, ngoài thân chú rể ra, chàng không còn một đồng tiền để sắm lễ. Tất cả để nhà gái chịu cả.

Chàng then và nhất là trong phút ấy rất dút dát. Chàng chậm rãi trả nhời:

- Cái đó, tôi cũng chưa biết được.

Ngăn cũng tinh ranh nói những câu mà chàng tưởng chừng nàng nhìn thấu tâm trạng mình:

- Thầy ạ, ở đây người con giai như thầy rất dễ lấy vợ. Chẳng hạn nhà giai vắng mặt ở đây, lễ tất nhiên nhà gái phải xuất hết mọi thứ: gạo, rượu, lợn, gà, trâu, bò để làm tiệc.

Nhà giai ở đây, điều ấy không nói nữa, họ sẽ phải tự lo lấy.

Em xem nhà Péng rất quý thày, nên chẳng phải bận tâm lo nghĩ đâu. Năm sáu con lợn, Péng đã nuôi sẵn, gà, vịt, giã gạo nếp trắng tinh để sửa soạn cho ngày cưới linh đình của thày.

Hàm không nói năng gì, chàng chỉ lắng nghe một cách ngoan ngoãn, như lời người trên kể co chàng nghe truyện cổ tích.

Ngăn cũng yêu chàng tha thiết nhưng khi đã biết Péng yêu trước nên nàng đành cắn răng chịu đựng.

Ngăn là con một vị chánh tổng bên làng lân cận. Bố nàng xưa nay có tiếng là người ác độc khoét tiền của dân chúng để làm giàu.

Trước kia, nhà nàng rất nghèo, nhưng sau khi được ông Bang giúp đỡ tiền nong và chạy chức chánh tổng. Từ ngày ấy trở đi, nhà nàng giàu có.

Mẹ nàng là em gái ông Bang, một người rất hiền hậu và chiều chuộng chồng. Khi bố nàng đã có chức tước, danh vọng trong làng, tổng thì lại sinh ra mê mẩn gái tơ trong hạt.

Chức chánh tổng trong một nơi hẻo lánh miền thượng du rất to tát. Mỗi khi nghe thấy ông chánh tổng sắp đến kinh lý, tất cả dân làng phải sửa soạn phục dịch.

Hàng trăm phu phen làm đường, sửa sang cầu cống chắc chắn, kết công hoa đón rước.

Nếu chẳng may cho một làng nào mà gãy cầu cống, ông chánh ngã thì lại càng tai hại. Làng ấy sẽ bị tội nặng.

Cuộc đi kinh lý làng Đông, bố nàng vào nhà lý trưởng đánh chén và thưởng thức cuộc múa xòe.

Trong lúc uống chè, bố nàng nhìn thấy một người con gái rất đẹp, rồi hỏi ra mới biết là con gái ông lý.

Từ lúc ấy trở đi, bố nàng quý mến ông lý vô ngần, bao nhiêu dự định đánh đổ trước đây đều tan ra mây khói.

Ông lý cũng mừng rỡ thấy cụ Chánh sẵn sóc, quý mến, chiều chuộng không như mọi lần học hặc đe dọa tước chức.

Rồi sau hết con gái ông được cụ chánh muốn dùng làm vợ hai. Ông ta bảo với mọi người:

- Hèn nào, cụ chánh quý tôi quá! Không bù cho lúc trước, bây giờ câu nào cũng xưng hô: “Thưa bố, thưa mẹ...”

Ngăn nghĩ rằng hoàn cảnh của gia đình, rồi liên tưởng đến tương lai của nàng.

Nếu không yêu được Hàm trước nghĩa là không được chiếm làm vợ cả, cũng phải chiếm địa vị cô vợ hai.

Sau bao nhiêu ngày nàng cương quyết sẽ tỏ bày với chàng, nhưng chưa một lần nào làm nổi.

Hôm nay nàng ướm hỏi:

- Thày ạ, người con giai có chức tước ở đây rất được nhiều người con gái mến chuộng. Như bố em xưa kia nghèo nàn lấy một vợ, khi làm chánh tổng lại cưới thêm vợ hai.

Hôm nọ thày sang em chơi chẳng khen đẹp là gì đấy! Em hỏi thật thày nhé, thày có thích lấy vợ hai không? Em sẽ làm mọi người ấy cho.

Hàm sững sốt và chàng hiểu lòng Ngăn lắm. Đã biết bao nhiêu lần, người con gái này đã nhìn chàng bằng cặp mắt ướt át say sưa, đắm đuối.

Chàng đã yêu Péng nên không thể nào đáp lại lòng yêu của người thiếu nữ trinh trắng kia được.

Đứng vào trong vòng hiểm hóc, thật là khó trả nhời, biết nói năng ra sao? Nếu chàng chối từ e Ngăn thất vọng quá mạnh mẽ nếu nhận chàng e gia đình sau này sẽ kém vẻ hòa thuận và cũng là một phương tiện gián tiếp phụ lòng người yêu trung thành buổi đầu.

Bóp óc trầm ngâm một lát, chàng trả nhời:

- Ngăn cứ để cho tôi thông thả suy nghĩ, một vợ còn sợ chết đói đấy. Tôi rất hân hạnh được cô môi giới vợ hai, nhưng bây giờ chưa thể định đoạt nổi. Tôi cưới Péng trước đã. Dầu sao, việc này cũng cần Péng đóng một vai quan trọng.

Ngăn ra về mang một nguồn hy vọng sẽ trở thành người vợ hai.